

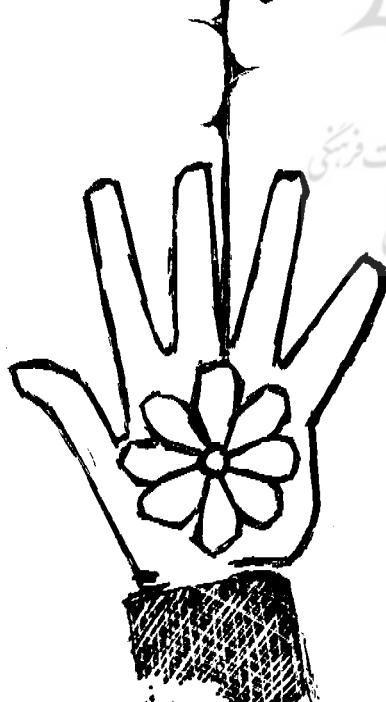
مُحَمَّد قطب

می خواند و مدت‌های مدیدی صبر می‌کندشاید
جانهای منحرف به راه بیایند و دعوت بدخیر را
استجابت گویند.

"چه کسی را میتوانید خوش گفتار تراز کسی
بدانید که مردم را به سوی خدامی خواند و کارهای
شاپرکی در راه صلاح خلق انجام می‌دهد و می‌گوید
من از مسلمانان مطیع او امر خدایم؟ هرگز نیکی و
بدی در جهان یکسان نیست. همیشه بدی کسی

چون نمونه‌های عملی و پندو اندرزهای خیر-
خواهانه سودی نبخشد ناچار باید دست به
اقدام شدیدتری زد تا کارها هر یک بر منوال
صحیح و درست خود قرار گیرد. و چاره قاطع در
این مورد بدکیفر رساندن است.

تربیت کردن با کیفر

پارهای از سیستمهای تربیتی جدید نه تنها از
تبیه و کیفر نفرت دارند بلکه حقی به زبان
آوردنش برایشان ناخوشایند است!

اما نسلی کمیخواهد بدون عقوبت و تنبیه
تربیت شود، نمونه آن نسلی است که لاقیدو
خودنمایی شخصیت در آمریکا زندگی می‌کند.

تبیه برای هر کسی ضروری نیست. کسیکه با سر-
مشق گرفتن از یک نمونه عملی و یا موعظه، غنی
شده است، در زندگی هیچ احتیاجی به کیفر
پیدانمی‌کند. اما بدون شک همه مردم چنین
نیستند بلکه کسانی هستند که برای یکبار یا چند
باره شدت عمل نیازمندند.

تبیه اولین و نزدیکترین وسیله‌ای نیست که برای
تربیت افراد به خاطر مربی خطور کند. ابتدا پند
می‌دهد و بازبان چرب و نرمی او را به عمل خیر

برساند، ولی آراین رقت و لطف و مهربانی و عطوفت از حد گذشت چنان ضرری به وجود و شخصیت طفل وارد میاورد که قابل اصلاح نیست.

در آین باره جان هم مانند جسم است! اگر با جسم زیاد مدارا کردی و نرمش بخراج دادی دیگر با هیچ جهد و کوششی قدرت تحمل سختیها را نمی توانی براو هموار سازی و سختی ترس از عقوبیت را هم بهیچوجه تحمل نخواهد کرد، در نتیجه چنین بدنه نه هرگز قوى و نیرومند خواهد شد و نه به استقامت و صحت اولش بر می گردد. اگر با جانت بیش از حد مدارا کردی هیچ ناخوشایند و بدی را تحمل نخواهد کرد و در نتیجه مخصوص گذران و منحرف شده و به هیچ راه راستی در نخواهد آمد... علاوه بر این، صاحب خود را به مشقت و زحمت دچار کرده هیچ فرصتی برایش باقی نمی گذارد که آنرا به ضبط و نگهداری و کنترل ادراکات و شهواتش عادت دهد... بازندگی عطی و واقعی مردم تصادم کرده هیچ حقی به مردم نمی دهد که مطابق میلشان عمل کنند!

از اینجا است که ناجارا ز اعمال "مقسماً" از دوراندیشی در طبیعت کودکان و بزرگسالان هستیم... قبل از اینکه بخواهند دیگران را اصلاح کنند باید نفس خود را با داشتن دوراندیشی لازم به صلاح آرند.

از دوراندیشی و احتیاط آن است که مردمی بعضی اوقات کیفر دادن یا تهدید به کیفر را بکار برد اسلام همه وسائل تربیتی را بکار می برد که هیچ جهت جان انسان متروک و بی توجه باقی نماند هم سرمش عرضه کردن رابه خدمت می گیرد و هم پندواندرز و هم تشویق و پاداش را... در عین

را که بین شما و آنان دشمنی است آنچنان بخوبی و بهترین راه جواب دهید و جبران کنید که گوئی بین شما دوستی و صمیمیت برقرار است.

"مردم را با سخنان حکمت آمیز و مواعظ حسن به راه پروردگارت بخوان."

"در مقابل چیزهایی که (مخالفین میگویند) صبر و پایداری بیشه کن."

تنها همان موغظه خود و سائل مختلفی دارد و تنها یک وسیله نیست. قرآن پر است از اشارات دقیق لطیف و ندای رسای موثری که وجдан و ضمیر باطن را به حرکت درآورده و انواع وسائل در آن تاثیر می کند.

ولی واقعیت این است که هیچیکار این وسائل در بعضی از مردم تاثیر و اصلاحشان نمی کند. حتی گاه موعظه و ارشاد بعضی را گمراهتر و از راه منحرفتر می سازد!

عقلانی و منطقی نیست که از وجود اینگونه افراد تجاہل کنیم یا بیش از اندازه تظاهر به رقت قلب و مهربانی کرده شدت عمل را درباره آنها بد بدانیم!

آری اینان بیمارند و منحرف و با "معالجات پسیکو لوژیک" قابل اصلاح میباشند! هیچ کس هم معالجات نفسانی روانپردازی و یا هر نوع معالجه دیگری را درباره آن منع نمی کند و لی نباید وسائل تربیتی خود را طوری بکار ببریم که باعث انحراف بیشتر نفوس شده دنبال بهانه بگردیم که فلان موضوع چنان و چنین کرد هاست. زیرا خود اینکار باعث تحریک و تشویق نفس به انحراف شده باعث زیاد شدن عدد منحرفان می گردد!

تربیت همراه با رقت و مهربانی و لطف بسیار ممکن است که اطفال را بدرستی و پاکی و راستی

"ای اهل ایمان از خدا بترسید و پرواگیرید و هر چه را که از ربا و سود آن باقی مانده است رها کنید و از فکر آن منصرف شوید اگر واقعاً "به خدا ایمان دارید. کماگر چنین نکنید آماده جنگ با خدا رسول او باشید .

مرتبهٔ ذیگر به کیفر اخروی تهدید می‌کند : "کسانی هستند که دیگری را با خدا به خدائی نخوانده و نفس محترمی را که خدا حرام گردیده است نمی‌کشند جز اینکه واقعاً و از روی حق مستحق قتل باشد و گردن زناهم نمی‌گردند هر کس چنین کند نتیجهٔ گناهش را دریافت خواهد کرد و عذاش در قیامت دوباره شده با ذلت و خواری همیشه در آن عذاب باقی خواهد ماند . " آنگاه به عذاب در همین دنیا تهدید می‌کند : "بدانید که اگر به جهاد بیرون نشوید خدا شمارا به عذاب دردناکی مبتلا گرده قوم دیگری را به جای شما بر می‌گمارد . "

"و اگر مثل گذشته‌تان نافرمانی و پشت کردیست خدا شما را به عذاب دردناکی معذب می‌کند . " "اگر گروگردانند خدادار دنیا و آخرت آنانرا به عذاب دردناکی معذب خواهد کرد . " مراتب کیفر راهم برای هر کسی جدات عین می‌کند ! "هر یک از زن و مرد زناکار را یکصد شلاق بزنید . " "دست زن و مرد دزد را به پاداش کاری که کرده‌اند ببرید . "

به نسبت درجات و مراتب مردم ، درجات کیفر را هم متفاوت قرار داده است ! بعضی از مردم بایک اشارهٔ کوچک قلبشان می‌لرزد و وجود اشان به حرکت درمی‌آید و به همان یک اشاره کفايت می‌کنند و از راه منحرف به راه راست و درست برمی‌گردند . پارهای دیگر از مردم هستند که هیچ چیز آنها را از راه غلط باز نمی‌دارند مگر خشم آشکار و روشن و فریاد غصب آلود . به پارهای تنها تهدید به

حال ترسانیدن و بیم دادن را در همه مراتب شان از تهدید به تنبیه گرفته تا اعمال تنبیه ، مورد استفاده قرار می‌دهد . یکبار شخص خلاف کار را به عدم رضایت و خشنودی خدا ازا و تهدید می‌کند . . . گرچه این تهدید در نفوذ مونان سخت اثر می‌کند ولی آسان‌ترین مرحله تهدید است :

"آیا وقت آن نرسیده است که گروندگان قلبشان به یاد خدا خاشع گردد و قلبآ" به حقایقی که نازل شده است توجه کنند و مانند کسانی نباشند که قبل از کتاب آسمانی برایشان نازل شده که دوره طولانی برآنان گذشته دلهاشان سخت شده است و بسیاری از آنان فاسق و بدکارند ؟

بار دیگر تهدید شدیدتری کرده صراحتاً "خلافکاران و مجرمان را از غصب خدا می‌ترسانند (همانطوری که در داستان افکار آمده است) .

"اگر فضل و رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حال شما نمی‌شد به مجرد خوض در اینگونه سختگیان عذاب بزرگی بر شما نازل می‌شد . همینکه این حرفهای نفاق انگیز را از یکدیگر دریافت کردید بدون اینکه نسبت به آنها علم و اطلاعی داشته باشید به زبان می‌آورید و چیز کم و آسان‌تری می‌پندارید در صورتیکه نزد خدا موضوع مهم و بزرگی است . چرا همینکه این سخنان را شنیدید نگفتید به ما نیامده و روانیست که اینگونه حرفها را بزبان آوریم و نگفتید بار بپروردگار از هر عیبی منزهی این تهمت بهتان بزرگی است ؟ خدا بشما پند و اندرز می‌دهد که اگر ایمان دارید هرگز رگد این قبیل گفته‌ها نگردید ."

بار دیگر تهدید را سخت‌تر و شدیدتر کرده اعلام جنگ با خدا و رسولش می‌کند :

بد بکشد ، بعد از همه اینها عده‌ای هستند که
حتماً "باید سوزش کیفر را با جسم خود احساس
کنند تا به راه راست در آیند !

عذابی که در آینده درباره‌شان اجرامی شود اکتفا
می‌کند و به بعضی هم ناچار باید چوب رانزدیک
کرد تا با دیدن چوب در نزدیکی خود دست از کار

